

Szabad Nép-félórák Máté Gáboréknál

2023 december 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Harmincszázalékos pártkedvezmény és ötvenes évek a Katona József Színházban.

Elképzelem a rikkancsot, amint a Pet?fi Sándor utca forgatagában kikiáltja: „Jegyet tessék, színházjegyet! DK-s

párttagkönyvvel, gyurcsányos kit?z?vel, dobres bögrével harmadával olcsóbb! Tessék csak, tessék, vegyék-vigyék!” Mintha egy Örkény-egypercesbe süppedtünk volna. Lehetetlen, hogy megtörténjék, kizárt. S lám, oly korban élünk, hogy mégis. Noha nem rikkancs hirdeti a kihagyhatatlan akciót, hanem Gyurcsány Ferencék a pártaktívának küldött bels? levélben, ám a lényeg ugyanaz.

Ha a mi kutyánk kölke vagy, ha a Szemkilövet? téziseit vallod, akkor olcsóért megszámitjuk neked a „kultúrát”. Az idéz?jelbe tettet. Hiszen mégiscsak nehéz idéz?jel nélkül beszélni olyasféle végtermékekr?l, amelyek már-már túltesznek Ilja Ehrenburg szovjet író 1942-es, Pravdában el?vezetett ?rjögésén („Öljetek! Öljetek!”). Balliberális ismer?s mesélte: még az ? gyomrát is megfeküdte egy közelmúltbeli Katona-el?adás, amelyben Pankotai Lilinél is b?szebben káromolták a kormányt pedagógusügyben, és a daliás Szabad Nép-félórakat idéz? színvonalon agitálták a néz?ket. Ezért mondom: „kultúra”.

Azt pedig tegyük is gyorsan zárójelbe, hogy mindezt (a „megfelel?” pártra szavazók fölkarolását) végs? soron mi fizetjük, mindannyian, hiszen a magyarok adóforintjaiból tömködi be Karácsony Gergely és sleppje a f?városi üzemeltetés? Katona József Színház költségvetési hézagait. És az ordító veszteség dacára a mi adóforintjainkból bélelik ki [Máté Gábor](#) színházigazgatót 6,3 milliós prémiummal, noha nemrég még óriásplakátokon kínlódott a Gergely, hogy nincs pénz, a kormány „kifosztotta” Budapestet. Azért zárjuk be a zárójelet, és ne errefelé induljunk, mivel nem ez a történet lényege.

A lényegyet tömören, két szóban össze lehet foglalni: Ascher Café.

Megboldogult Csurka István szóeleménye ez, s akkor használta, amikor a vérszomjas, balliberális falka az ? és Dörner György torkának ugrott, amiért közösen pályázni merészelték az Újszínház élére. Amely addig balliberális hitbizomány volt, haveri h?bérbirtok. Csurkáék viszont magyar színdarabokat játszó, nemzeti elkötelezettség?, hagyományos értékeket népszerűsít? színházat álmodtak meg. Félelmetes, ugye? Ez volt a „b?nük”, amiért a hiénák rájuk ugrottak. Ugyanaz a vérszomjas, balliberális falka vet?dött rájuk, amelyik aztán százszor ki- és megátkozta Vidnyánszky Attilát, „freeszfe” címszóval egyetemfoglalást és pancserpuccsot szervezett, most pedig a harmincszázalékos pártkuponokat osztogatja.

Ugyanaz a belterjes, az övét?l eltér? véleményeket megérteni és elt?rni képtelen, acsarkodó, gy?lölett?l meggömbült brigád, amelyik mindennap úgy ébred és kóvályog be az örök jussának tekintett k?színházakba, mintha 2022. április 4-e lenne, a bukott választás másnapja. Azzal a haraggal, fékezhetetlen dühvel, hogy ?t csak azért sem érdekli a magyarok többségének véleménye, és életének minden másodpercét, teljes „m?vészetét” annak szenteli, hogy a „rezsimet” eltakarítsa az útból. Lásd szegény, padlót fogott Nagy Ervint (szintén katonás), akit olyannyira üldöznek az Orbánék, hogy még a Kincsem cím? kurzusfilm f?szerepével is megkínózták. Mártír. Akár a többi.

„Az [Ascher](#) Café Dörnert és engem nácinak nevez, mert kaptunk egy lehet?séget, hogy kilépjünk a liberális konszenzusból és elkezdjük megszervezni a magyar nemzeti megújulás és összetartozás közösségét. Egy icipici helyen, egy színházban. Leszólják a pályázatunkat, mert ezekhez hasonló gondolatok vannak benne megfogalmazva, nem pedig a liberális konszenzusba ill? pedáns igazodás. Igazodás önökhöz, akik minden tiltakozásuk ellenére let?nnek a színr?l? Igen, az önök liberalizmusa ma kirekeszt? rendszert képvisel, méghozzá kétségbeesetten. Önök talán jobban tudják, hogy az idejük lejárt, mint mi. Hiába van még szinte minden a Molnár Tamás által felsorolt konszenzusképz? eszközök és intézmények közül a kezükben, ha az Ascher Café egy színháztól ennyire berezel, akkor az az önök közeli teljes elt?nését jelzi. Félnék, pedig van három tévéjük, vannak országos és helyi lapjaik, hetilapjaik, több, mint ideát. [...] Egyetlen színháztól ennyire megijedni, nem zárórapánik ez?” – írta 2011-ben Csurka István. S lám, azóta is ugyanezeket a köröket futjuk.

Üzenem odaföntre a kiváló drámaírónak: pánikügyben a helyzet változatlan. Ha egy színházi portást lecserélnek, s az utód nem „közéjük” tartozik, vagy legalábbis nem igazolja magát azonnal DK-s pártigazolvánnyal, máris fölhabzik a Telex meg a Csáki Judit.

Egyéb téren szerencsére akad némi változás, jó irányú, hiszen a nemzeti oldal – ha lassan, cammogva is – próbálja birtokba venni az ?t régóta megillet? kulturális teret, amely létezéséhez elengedhetetlen, s amelyre tizennégy éve folyamatosan fölhatalmazást kap a választóktól (lásd még: demokrácia). Ám eme kulturális teret az

Ascher Café nem adja, megtagadná a nemzeti oldaltól. Mert ez a politikai alapon szervezett, zárt klikk minden egyes színházra meg portásállásra hídfőállásként tekint, amelyek majd visszasegítik kedvenceiket a húsos kondérhoz. Addig, amíg ez bekövetkezik, marad a harmincszázalékos bohóckodás meg az egyre fáradtabb, fasisztázós interjúk Alföldi Róberttel.

Szeretek régebbi interjúkat el?kotorni, különösen ilyenkor, ilyen méretes lebukás után. Fölidézni, mit mondott, hogyan fenyeget?zött az, aki most éppen lapít, mint villamos rája a pocsolójában. „Szerintem nem volt jó ötlet rálépni a m?vészek bütykére. Nagyon rossz ötlet volt, mert ha a kreatív energiáinkat elkezdjük használni a politika ellen, akkor nagy sz...rban lesznek.” Nagy Ervin ígérte mindezt pár esztendeje, miután a kormány nem annyi százmilliót gurított az akolbéli színházaknak, amennyit azok követeltek. Volt tüntetés is, bizony. (Ahová aztán nem ment el az Eszenyi Enik?, s ezért az ? torkát is átharapta az Ascher Café.) Nagy Ervin kés?bb az amerikai nagykövet széderestjén mosolygott, közvetlenül a zsidólistázó pali mellett. Tünetmentes csapat. De hát kivel is vacsoráljon egy színész, ha nem a birodalom küldöttével?

Korábbi tüntetési szónoklatokat is érdemes újra átfutni. Nicsak, mit zengedett a f?polgármester az imént említett színházi tüntin? Valami ilyesmit: „megvédjük a színházainkat, amelyeknek egy rossz és káros törvény veszélyezteti a m?vészi szabadságát”. Nofene. Továbbá: „Nem adunk át egyetlen színházat sem a kormánynak, még ha kérik, akkor se: minden színház fenntartói joga a f?városnál marad. A m?vészi szabadságukban veszélyeztetett színházakat tisztán önkormányzati finanszírozásba vonjuk, vagyis nem lesz az államnak beleszólása a Katona József Színház, az Örkény Színház, a Radnóti Színház és a Trafó m?vészeteki munkájába.” És így tovább.

Szóval irgalmatlan veszélyben volt a Katona és társai „m?vészeteki szabadsága”, a kormány fenyegette, tán személyesen Orbán, ám Karácsony Gergely fehér biciklijé nyergéb?! egy csodálatos man?verrel útját állta a gonosznak. S olyannyira megmaradt a Katona és társai „m?vészeteki szabadsága”, hogy immáron DK-s pártigazolvánnyal olcsóbban lehet beülni a legfrissebb O1G-z?s csasztuskára.

„Ha Isten engedi, még leteszek a magyar asztalra egyet-mást, és életpasztyalatom viszem be a színházba. Miért akarnak ebben megakadályozni? Nem, rosszul írtam ezt. Fordítva van: ebben akarnak megakadályozni. A magyarságot akarják megakadályozni a kibontakozásban” – írta Csurka István, akinek darabjait a Katona természetesen azóta sem, az Újszínház viszont játssza. Érteni vélem, hogy a kultúra korábbi teljhatalmú, balliberális urainak fáj: a nemzeti oldal is fölkerédkedett a pályára, ?k is léteznek, lélegeznek. Ám jobb, ha megbékélnek a dologgal. Az igazságot is meg lehet szokni.

Borítókép: Máté Gábor, a Katona József Színház igazgatója. Intézményében a Gyurcsány-párt tagjai politikai-ideológiai els?bbséget élveznek bármelyik más színházlátogatóval szemben (Fotó: MTI/Koszticsák Szilárd)

Pilhál Tamás

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló